

MLÉKO AŽ DO DOMU!

NOVÁ SLUŽBA NĚMCOVY FARMY RADONICE
I V PŘEZLETICÍCH!

Na pravidelných prodejních zastávkách si můžete zakoupit čerstvé mléčné výrobky přímo z farmy! Ochutnejte naše:

- pasterované selské mléko
- čerstvý jogurt
- čerstvý selský sýr
- balkánský sýr
- či naši specialitu „dnešní sýr“ !!!

Prodejní zastávky: **KAŽDÝ PÁTEK**
Zahradní – Javorová 15:30 – 15:35

**POZNEJTE ROZDÍL MEZI BÍLOU VODOU V KRABICI
A SKUTEČNÝM MLÉKEM!**

www.mlekozfarmy.cz

Správa a údržba nemovitostí BEZ MĚSÍČNÍHO PAUŠÁLU

správa nemovitostí bez měsíčního paušálu za bytové jednotky
(platíte jen to co skutečně využíváte?)

Ušetřete desetitisíce ročně za nesmyslné paušály, běžny?
činžovní dům o 20 bytech zaplatí naší konkurenci na paušálu 48000,- Kč
+ další poplatky jako jsou kontroly domu technikem, revize, úklid, atd...

U nás žádné paušály neplatíte, platíte pouze to co využíváte!

Bližší informace o této službě
naleznete na www.nejlevnejsiuklid.cz

nebo pište, volejte na

775 990 670
728 127 554

info@nejlevnejsiuklid.cz

- úklid
- údržba zeleně
- havarijný servis 24 hodin
- úklid domácností
- hodinový manžel
- a mnoho dalších služeb pro Vaši nemovitost

**VAŠE DOTAZY, PŘIPOMÍNKY ČI POCHVALY PŘEDÁVEJTE, PROSÍM
AŽ UŽ V PÍSEMNÉ ČI ELEKTRONICKÉ PODOBĚ DO SCHRÁNKY OÚ!**

OBCENÍ ZPRAVODAJ – vydává Obec Přezletice, evidenční číslo MK ČR E 19096, vychází čtvrtletně, náklad 500 kusů.
Redakční rada: ing. Ludmila Červínová, ing. Veronika Vrecionová, ing. Ladislava Kopáčová, grafická úprava: Josef Slunéčko.
Redakce a příjem inzerce zpravodaj@prezletice.cz. Uveřejňované příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakční rady

OBCENÍ ZPRAVODAJ

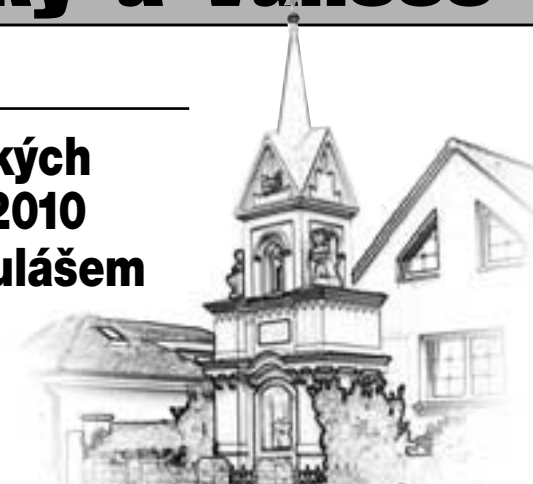

**S čerty
nejdou
žerty**

TÉMA ČÍSLA: **Pohádky a Vánoce**

Z OBSAHU:

- Úspěchy přezletických sportovců v roce 2010
- Na slovíčko s Mikulášem
- Třetí princ
- Co vás pálí...
(možná čerti uhasí)

Přezletice • čtvrtletník zdarma • únor • číslo 23

SLOVO STAROSTKY

Vážení a milí spoluobčané, dovoluji vám, abych vás moc pozdravila poprvé v novém roce 2011. Nový rok se má bezpochyby začínat pozitivně - i já bych vám ráda sdělila pouze a jenom dobré zprávy, ale bohužel tomu tak pro tento okamžik není.

Asi jste si všichni všimli, že během letošní zimy, která ještě bezpochyby neskončila, dostal hlavní dopravní průtah naší obce (ulice Cukrovarská, Dolní Náves, Vinořská a Veleňská), který byl již před zimním obdobím ve velice špatném stavu, další „těžký zásah“. Bohužel se zdá, že tolik potřebná rekonstrukce je stále v nedohlednu. Opakovaně a neinvazivně žádáme o tuto rekonstrukci majitele silnice, tedy Krajský úřad, ale jak je vidět, naše intenzivní snahy jsou stále bezvýsledné.

Další špatnou zprávou je, že se nepodaří uskutečnit výběrové řízení na nového dopravce tak rychle, jak jsme si představovali

a v podstatě vám slibovali. O krátké vysvětlení ročního prodloužení jsme požádali ing. Staňkovou, vedoucí odboru ekonomiky dopravy firmy Ropid, které najdete v rubrice Co vás pálí...

To ale našťastí neovlivní přípravu výstavby nové otočky autobusu na křižovatce ulic Na Váze, Zahradní a Veleňská; připravuje se projektová dokumentace a vše potřebné k vydání územního rozhodnutí.

A do třetice všeho zlého - doposud se

nám nepodařilo nalézt finanční zdroje na výstavbu tolik potřebné mateřské školy. Původně avizovaný dotační titul Středočeského kraje měl mít finanční objem prostředků ve výši 850 mil. Kč. Nyní byl dotační titul skutečně vyhlášen - objem prostředků ve výši pouhých 40 milionů. Co k tomu dodat... Mohu ale slíbit jedno. Ve snažení a hledání neustaneme a budeme vás samozřejmě i nadále informovat o dalším vývoji.

Alespoň na závěr snad mohu říci něco trochu pozitivnějšího. Naše nové zastupitelstvo se již zapracovává, nová paní místostarostka postupně přebírá agendu po panu Novotném. Informace o její práci můžete ostatně nalézt na dalších stránkách zpravodaje v rubrice Co vás pálí; a vlastně i v naprosté většině ostatních.

Pevně doufám, že až zasednu k psaní příspěvku do dalšího čísla zpravodaje, budu moci být optimističtější a budu mít pro vás lepší zprávy. Přeji vám příjemný závěr zimy a jsem si jista, že se všichni, podobně jako já, těšíte, až budou tyto chladné měsíce za námi.

Vaše Veronika Vrecionová

INFORMACE Z OBCE

Užitečné odkazy Pražské integrované dopravy

V souvislosti s celostátní změnou jízdních řádů zde přinášíme „první pomoc“ pro snazší vyhledávání spojení v rámci PIDu.

Vyhledání spojení PID: <http://pid.idos.cz/spojeni> <<http://pid.idos.cz/spojeni>>

Zastávkové jízdní řády PID: <http://portalpid.idos.cz> <<http://portalpid.idos.cz>>

Aktuální odjezdy z příměstských zastávek PID: <http://www.mpvnet.cz> <<http://www.mpvnet.cz>>

Objednání zaslání nových jízdních řádů:

http://www.ropid.cz/jizdni-rady/elektronicke-zasilani-jizdnich-radu_s175x980.html

Interaktivní dopravní mapa PID: <http://pid.planydopravy.cz> <<http://pid.planydopravy.cz>>

Webové stránky o Pražské integrované dopravě: <http://www.ropid.cz> <<http://www.ropid.cz>>

Čerpadlo a my

Stále se setkáváme s tím, že se někteří uživatelé tlakové kanalizace neseznámili dostatečně s jejím provozním řádem. Ačkoliv jim pracovníci montážní firmy veškerou dokumentaci předali, málokdo se s ní podrobně seznámil. K jeho vlastní škodě, protože by si mohl někdy ušetřit peníze i starosti.

Proto zde v kostce zopakujeme to nejdůležitější:

JE ZAKÁZÁNO:

- vypouštět do kanalizace srážkové vody ze střech a odvodnění ploch
- kapaliny o vyšší teplotě jak 40°C
- minerální oleje, veškeré tuky a jedlé oleje
- agresivní látky (kyseliny, louhy, rozpouštědla, chemikálie)
- hygienické vložky, pleny, dětské vlhčené ubrusy
- mechanické nečistoty (písek, hlína, plasty, hadry, kusy dřeva)

DOPORUČENÍ pro provoz:

Sledujte příležitostně kontrolky v elektrickém rozvaděči.

Popis prvků rozvaděče:

FA1 - hlavní vypínač rozvaděče TL1 - tlačítko manuálního odčerpání
FA2 - jistič ovládání HL1 - signalizace chodu čerpadla
FM1 - motorový spouštěč HL2 - signalizace přeplnění jímky (PORUCHA)

Při vyčerpané jínce nesvíti žádná kontrolka, při čerpání svítí po celou dobu zelená kontrolka. Při rozsvícení červené kontrolky nastal poruchový stav!

Je možné odčerpat jímku manuálním tlačítkem TL1

(pozor - hrozí chod čerpadla nasucho) do doby zhasnutí červené kontrolky.

Před zavoláním servisu ověřte zapnutý stav hlavního jističe FA1,

jističe ovládání FA2 a motorového spouštěče FM1.

Více informací na webových stránkách obce Kanalizace, vododod.

Důležité upozornění

Ačkoliv servis čerpadel tlakové kanalizace zajišťuje firma AQ spol., obec zajistila proškolení našich technických pracovníků na běžnou údržbu čerpadel. Důvodem bylo zrychlení celé opravy či vyřešení problému, ale také zásadní omezení vašich finančních výdajů. Kdo si musel zvat AQ spol. k opravě, ten ví své!

V zájmu zlepšování vztahu obec-občan vám i nadále nabízíme rychlý servis, který zajišťuje pan Malý a Doležal. Zároveň vás ale chceme upozornit, že očekáváme i vstřícnost z vaší strany a hlavně slušnost v jednání při opravě vašeho problému s kanalizací. DĚKUJEME.

Tento servis je nad rámec povinností obce jako vlastníka hlavních řadů tlakové kanalizace a „rychlý zásah při poruše“ je díky ochotě obou zaměstnanců pracovat se splaškovou vodou. **Lída Červínová, místostarostka**

Prosincový adventní čas zpestřují rozsvícené stromečky na zahradách domů, rozzářená okna s vánočními hvězdami či svícny a ani ulice nechtějí zůstat pozadu. V loňském roce chtěla obec slavnostně zkrášlit i Dolní náves, aby i zde na některých lampách svítily velké či malé hvězdy a komety.

Což o to, ve dne to vypadalo moc hezky, ale když se s příchodem adventu měly dekorace rozzářit, nastaly opravdu potíže. Po celé hodině svícení najednou CVAK a celá Dolní náves se ponořila do černočerné tmy. Když byl všude ještě běloskvoucí sníh, dalo se i tmou projít, když ale odtál, byla ulice jedna velká černá díra plná vody.

Jako první byli povoláni „do zbraně“ správci veřejného osvětlení z Brandýsa - vyměnili celkem dvakrát stmívací čidla a dvakrát hodiny na ruční nastavení zapnutí a vypnutí světél. Občas nám světlo svítilo i jednu celou noc, aby však hned další den tzv. „vyletěl“ hlavní jistič č.10. Záhadu doslova hlavolamu se vyřešit nepodařilo a do Přezletic zamířila firma, která zde dávala „drát do země“, a to včetně veřejného osvětlení.

Při revizi vytiženosti jednotlivých jističů bylo zjištěno, že je problematický jistič přetížen, a proto byl krátce po Vánocích vyměněn za silnější; přesto je ještě další záhada někde v zemi či na jedné z lamp. Metodou vypínání některých lamp se pracovníci firmy snaží lokalizovat co nejpřesněji místo, kde dochází ke zkratu. Bohužel největší problém byl samozřejmě na té části jističů, kde bylo naše nové vánoční osvětlení; budeme doufat, že do dalších Vánoc se konečně podaří vše opravit a uvést do správného chodu tak, aby již nedocházelo jako v minulých měsících k vypnutí jističe, čímž zhasne veřejné osvětlení, a vy, kteří chodíte na velmi časné ranní autobusy, už nebudete muset tápat nocí a tmou.

Věřte nám, že se snažíme co nejrychleji dotáhnout vše do zdárného konce a zajistit skutečně funkční nové veřejné osvětlení. A aby problémů se zhasnutou obcí nebylo málo, do hry vstoupil faktor prasklých žárovek, které podobně jako v domácnosti tzv. vyhodí pojistku lampy (je tam proto, aby zhasla jen lampa s prasklou žárovkou, jistič příslušného okruhu (ten je prý tak silný, aby nějaké prasknutí žárovky udr-

žel) a bohužel zároveň i jistič hlavní. A rázem je všude tma jako...

Sníh, sníh a zase sníh! Od listopadu jsme si ho opravdu užili vrchovatou měrou; nejprve napadlo 14 cm sněhu a během dalších dnů jsme měli sněhovou peřinu do výšky 25 cm. Pracovníci obce se snažili skutečně ze všech sil sníh odklízet zejména z nejlépe používaných chodníků, ale všechno se dočista uklidit nedalo. Děkujeme zde všem, kteří se chopili lopat a hrabel a vyrazili před svůj dům do boje s tímto studeným živlem. A bylo jim vcelku jedno, že tuto „povinnost“ už ze zákona nemají.

Po sněhové nadílce přišla kratičká obleva, která sice sníh nerozpustila, ale naopak ho proměnila v souvislou vrstvu ledu, a silnice v obci se proměnily v kluziště. Bohužel

i sůl byla na toto nadělení krátká, protože v lednových silných mrazech ztratila veškerou svou účinnost. Přesto byly chodníky pravidelně každé ráno řádně posypány a pracovníci naší obce se snažili udržet jejich průchodnost podle schváleného harmonogramu úklidu.

V prosinci skoro každý týden vyjížděli pan Malý a pan Doležal řešit problémy s kanalizačními čerpadly. „A je to tady, už se to rozbíjí“ řekne si mnohý z vás, ale POZOR, nikdy se ještě nemuselo měnit čerpadlo z důvodu jeho poruchy; většinou se jednalo o zaseknutý plovák, namotaný hadr nebo dětský ubrousek do nožů čerpadla či chybně zapojenou elektroinstalaci k čerpadlu. Pouze v jednom případě byla část čerpadla opravena (v záruce), protože při osazení čerpadla do jímky byla tato nedostatečně vyčištěna od stavebních nečistot a kamínky ze dna jímky poškodily vnitřek čerpadla. Většinou si s těmito závadami dokáží naši pracovníci rychle poradit a jsou schopni i večer odčerpat plnou jímku a ráno pak hledat a následně opravit závadu.

Bohužel stále se setkáváme s nedostatečnou informovaností jednotlivých uživatelů kanalizace o tom, jak se správně starat o bezproblémový chod, a proto zde opět připomeneme základní věci: do odpadu patří pouze voda z kuchyňského dřezu, koupel-

ny a toalety (zde s toaletním papírem), jakékoliv jiné příměsi jako je použitý olej ze smažení či jiné mastnoty mohou čerpadlo poškodit. Velký problém je s dětskými vlhčenými ubrusy, které se ve vodě na rozdíl od toaletního papíru nerozpustí a díky svému složení na bázi textilie se na vrtuli čerpadla namotají a to pak přestane tláčit vodu z jímky. Občas se stane, že někdo omylem vylije špinavou vodu z kbelíku i s hadrem; ten se bohužel také namotá, o čemž se někteří z nás už přesvědčili.

V Informacích z obce proto přinášíme podrobný návod, jak postupovat v případě poruchy chodu vaší tlakové kanalizace, a to včetně „opáčka“ toho, co se smí a nesmí do kanalizace vypouštět. Vždyť ne nadarmo jedna z chytrých hlav pravila, že „opakování je matka moudrosti“.

Jen ještě připomínka na závěr: Služba rychlé pomoci při nefungující kanalizaci je vstřícný krok ze strany obce a hlavně od pana Malého i pana Doležala; proto jim spíše poděkujte a tzv. si na nich nevyvíjejte svou zlost, protože oni jsou ti, kdo vám přišli rychle na pomoc. Díky.

Často se na své zastupitele obracíte s dotazem, kdy budou do Přezletic konečně jezdit nové, čisté a pohodlné autobusy, jejichž řidiči budou na cestující alespoň „profesionálně“ milí. Loňském roce jsme dostali nabídku firmy Stenbus na provozování linky 302, která vypadala (i jejich autobusy smajlík) velmi zajímavě. Bohužel změna dopravce není až tak jednoduchá, jak by si mnozí představovali, protože např. jen vyhlášení záměru konat výběrové řízení musí viset na úřední desce celý dlouhý jeden rok. Více ing. Staňková z firmy Ropid:

„V souladu s platnou evropskou legislativou (Nařízení EU 1370/2007) bylo zveřejněno v říjnu 2010 oznámení o konání nabídkového řízení na linku 302 v Úředním věstníku Evropské unie. Po uplynutí prenotifikační lhůty (což je 1 rok) bude zahájeno nabídkové řízení v souladu se zákonem 194/2010 Sb. o veřejných službách v přepravě cestujících. Uzavření smlouvy s vítězem a zahájení provozu lze předpokládat koncem 1. čtvrtletí 2012.

Je nutné dodržet prenotifikační lhůtu, přejímá ji i náš právní předpis a její nedodržení je správním deliktem.“

Bohužel naše obec nedokáže toto řízení urychlit a tak můžeme jen doufat, že rok uteče jako voda.

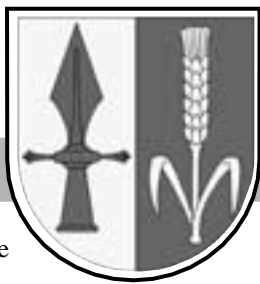
Lída Červínová, místostarostka

OBECNÍ POLICIE KOLEČ ZASAHUJE...

Je dobře, že si začíná kolečská policie zjednat respekt i v Přezleticích a nejen v kopci na Podolance. Jsme moc rádi, že se podařilo (tedy doufám) naučit řidiče, kteří byli zvyklí se řídit po Vinořské, sundat nohu z plynu a zapamatovat si, že zde občas číhá policista s radarem. Ještě se naučit respektovat dopravní, zejména zákazové značky, a bude to u nás o fousek lepší. (Že by jako v pohádce?)

Přestupek	říjen	listopad
Nedovolené stání vozidla na pozem. komunikaci	1	4
Nedovolené vjezdy do míst, kam je to zakázáno	2	5
Překročení povolené rychlosti	7	2
Přestupky proti veřejnému pořádku	0	0
Kontrola osob	4	3

ZPRÁVY ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

DNE 6. 12. 2010

● ZO nevzneslo žádné další připomínky k navrženému rozpočtu obce. ZO souhlasilo s předloženými připomínkami (jednodušší paragrafové a nikoliv položkové znění), pověřilo starostku obce a správce rozpočtu k jejich provedení. ZO schválilo rozpočet pro r. 2011 v paragrafovém znění.

● Starostka obce vydala příkaz k řádné roční inventarizaci a pověřila k zajištění inventarizace finanční výbor a jím určenou inventarizační komisi. Inventarizace bude provedena do max. 25.1.2011.

● ZO souhlasilo s předloženým návrhem rozpočtového opatření č. 8 (ke změně dochází z důvodu rozdílu na straně příjmů i výdajů, spojených zejm. s opravami ul. Topolová a Ctěnická) a pověřuje účetní obce pí. Starečkovou jeho provedením.

● Starostka obce seznámila ZO s pravidelnou zprávou OP Koleč o činnosti Obecní policie. ZO vzalo tuto informaci na vědomí.

● ZO souhlasilo s navrženými cenami za svoz TDO pro r. 2011. Ceny zůstávají zachovány na úrovni cen r. 2010.

● ZO souhlasilo s podpisem Dodatku č. 1 ke Smlouvě o pojištění majetku a odpovědnosti za škodu – Region (Ve stávající pojistné smlouvě nebyly specifikovány drobné movité věci jako např. drobné kulturní památky v obci, dopravní zrcadla, laičky apod. Pojistná smlouva byla v tomto smyslu rozšířena, roční pojistné přitom zůstalo beze změny.) a pověřilo starostku obce k podpisu Dodatku č. 1.

● ZO souhlasilo s navrženou výší odměn zastupitelů obce (výše odměny zůstává na dosavadní úrovni, tj. ve výši 2.500,- Kč bto měsíčně).

● ZO souhlasilo s návrhem a schválením nových členů krizového štábu (ing. Vrečionová, ing. Červínová, ing. Neumann, ing. Panýřová, L. Slavata, J. Malý, Ing. Kopáčová)

● ZO souhlasilo s podáním žádosti z programu FROM (na odvodnění ul. Na Váze a Zahradní) a pověřilo starostku obce k dalším jednáním a k přípravě podkladů.

● ZO souhlasilo s uzavřením Smlouvy o budoucí smlouvě o věcném břemeni a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu (Smlouva se týká části kanalizačního a vodovodního vedení v ul. V Podskalí. Tato část inženýrských sítí nebyla dosud ošetřena věcným břemenem, a to z důvodu nového zaměřování. Pokud by k podpisu smlouvy nedošlo, musela by být část této stavby odstraněna).

● ZO souhlasilo s podpisem Dodatku

č. 1 ke smlouvě a pověřilo starostku obce k podpisu předmětného dodatku (ing. Perglerová, zpracovatel nového územního plánu, se stala plátcem DPH, je nezbytné v tomto smyslu upravit původní smlouvu /tj. i cenu díla/. Cena díla se mírně prodraží, jako jistou "kompenzaci" nabídl Ing. Perglerová výrazně delší splatnost svých faktur.).

● ZO souhlasilo s připomínkami a s přepraveným dopisem MŽP (doplnění původního hodnocení EIA (vliv výstavby na životní prostředí). ZO pověřilo starostku obce k podpisu a odeslání stanoviska obce.

● ZO vzalo informaci (o návrhu Plánovací smlouvy k výstavbě v lokalitě "Nohavice", parc. č. 200/1 (p. Potůček) na vědomí a pověřuje starostku obce k dalším jednáním v této věci. Rozhodnutí o vlastním podpisu smlouvy učiní ZO až po seznámení se s případnými připomínkami arch. Starčeviče.

● ZO souhlasilo s uzavřením Dodatku č. 1 ke Smlouvě o dílo (smlouva se týká opravy ul. Ctěnická a dodatkem je upravena cena díla) a pověřilo starostku obce k jeho podpisu.

● ZO souhlasilo s uzavřením Dodatku č. 4 ke smlouvě o dílo (tato smlouva se týká opravy ul. Zahradní (křižovatka s ul. Ctěnická) a pověřilo starostku obce k jeho podpisu.

● ZO souhlasilo s uzavřením Smlouvy o převzetí závazků (firma Benuga s.r.o. se smluvně zavázala uhradit obci určitou finanční částku jako kompenzaci za problémy a náklady způsobené jejich výstavbou) a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu.

RŮZNÉ:

● ZO souhlasilo s navrženým způsobem i výší odměn pro zaměstnance OÚ za prováděné práce při servisu čerpadel.

● ZO pověřilo starostku obce k řešení a k přípravě nové či aktualizované OZV č.4/2007 o místních poplatcích, a to ve spolupráci s právníky obce a případnými dalšími vyjadřovacími či schvalovacími orgány.

Diskuse: na téma úklidu sněhu, technických záležitostí v oblasti kanalizace, veřejného osvětlení, možnost získání dotací (zejm. MŠ), rekultivace vodoteče (a nutnost dořešení vlastnictví pozemků), získání a řešení pozemků v k.ú. Vиноř atd.

DNE 19. 1. 2011

● ZO souhlasilo s uzavřením předmětných smluv (zřízení věcného břemene - tyto smlouvy se týkají přípravy pozemku, určeného pro výstavbu mateřské školy a nutné přeložky kabelu) a pověřilo

starostku obce k jejich podpisu.

● ZO souhlasilo s uzavřením předložených Dohod o narovnání (Jedná se o pozemky v k.ú. Vиноř, kde v minulosti došlo k nesprávnému duplicitnímu zápisu dvojího vlastnictví. Pozemky byly historicky ve vlastnictví obce, dnes jsou v dotčených případech neoprávněně přeplocené.) s paní J. Houdkovou, p. J. Hořejším, p. P. Houdkem, pí. J. Kubrovou, pí. V. Bartůňkovou a pí. I. Hořejší. ZO pověřilo starostku obce k podpisu těchto Dohod.

● ZO souhlasilo s uzavřením Dodatku č. 4 (Firma Benuga s.r.o. finančně participuje na vybraných investičních akcích obce. V tomto případě se jedná o podíl firmy na úhradě faktury za opravu ul. Topolová.) k Rámcové smlouvě o spolupráci a pověřilo starostku obce k jeho podpisu. ZO zároveň pověřilo starostku obce k podpisu trojstranné smlouvy mezi Obcí, firmou Benuga s.r.o. a firmou Pragis a.s.

● ZO souhlasilo s uzavřením Plánovací smlouvy (předložené p. Potůčkem a týká se lokality Nohavice – spodní část u potoka) a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu.

● ZO souhlasilo s navrženými cenami a s uzavřením Dodatku č. 9 (Ke smlouvě o dodávkách vody s firmou Veolia. Společnost každoročně stanovuje cenu dodávané vody, pro r. 2011 je to 9,54 Kč za 1 m³ bez DPH /DPH 10%/). Cena se stanovuje centrálně, obec nemá možnost ovlivňovat cenu). ZO pověřilo starostku obce k podpisu dodatku.

● ZO souhlasilo s navrženými úpravami OZV (Vyhlášky musí být upraveny v souvislosti se změnou některých zákonných norem. Největší změny jsou v OZV o místních poplatcích, kde např. dochází ke změně v možnosti osvobození od vyměřeného poplatku (dle nových právních norem obec osvobození nesmí povolovat...) a pověřilo starostku obce k zabezpečení vydání revizovaných OZV.

● Starostka obce seznámila ZO s pravidelnou zprávou OP Koleč o činnosti Obecní policie. ZO vzalo tuto informaci na vědomí.

● ZO souhlasilo s povolením výherního automatu do 31.3.2011 (v Hospodě Na Náměstí) a pověřilo starostku obce k vydání příslušného rozhodnutí.

● ZO pověřilo starostku obce k vypořádání provozovatelské smlouvy s VaK Zápy s.r.o. (V minulých obdobích se objevily některé problémy, které bylo poměrně obtížné řešit.) ZO pověřilo starostku a místostarostku obce k zahájení jednání o nabídkách společností, zabezpeču-

jících koncesní výběrové řízení. Pro předvýběr těchto společností ZO ustanovuje pracovní komisi ve složení: ing. Červínová, ing. Dvořák, ing. Neumann.

● ZO souhlasilo se zavedením systému informování obyvatel prostřednictvím SMS zpráv. ZO z předložených nabídek vybralo společnost SMS Infokanal, jejíž nabídka je cenově i obsahově nejzajímavější.

RŮZNÉ:

● ZO souhlasilo s úpravou cen pronájmu společenského sálu (na základě zvýšení cen energií i ostatních služeb. Stávající cena 500,- Kč pro obyvatele obce, 1 000,- Kč pro ostatní. Návrh nových cen: pro občany obce 800,- Kč, 1 500,- Kč pro nerezidenty) a pověřilo místostarostku obce k zapracování nových cen do Ceníku služeb obce.

● ZO souhlasilo s navrženým zpoplatněním pronájmu sálu pro "Klub 302" (Dosed tyto akce nebyly zpoplatněny s tím, že mládež bude např. vypomáhat při akcích kulturní komise apod. Tento systém příliš nefunguje, bylo by proto vhodné zpoplatnit i Klub 302.) ZO pověřilo ing. Neumanna technickým zabezpečováním půjčování ozvučovací aparatury, což bude zohledněno i inventarizační komisí.

● Ing. Neumann upozornil, že některé stromy v aleji (pokračování ul. Ctěnická), nejsou upevněny (ztrouchnivělé vázací dráty) a nepřízní počasí by mohlo dojít k ohnutí a poškození stromků. Nápravu situace je obec schopna provést vlastními silami a stromky budou přivázány v nejbližším období THP pracovníky obce.

● Místostarostka obce informovala ZO, že byly objednány nové stromy do ul. Zahradní a Ctěnická. Bude se jednat o 10 ks javorů Acer platanoides "Columnare", které nahradí vykáčené stromy (5 ks Ctěnická, 5 ks Zahradní). Na obnovu stromů (v ulici Ctěnická) obec v r. 2010 získala dar od p. Hladíka.

● Kulturní komise informovala ZO o připravovaných kulturních akcích pro r. 2011. Jedná se zatím o předběžné termíny, akce mohou být upraveny.

● Ing. Neumann informoval ZO, že provedl návštěvu u občanů, kteří si opakovaně stěžovali na závažné prosakování vody do sklepů jejich domů – konkr. se jednalo o rodinu Šedivých a manžele Boudovy. Jak ing. Neumann informoval, situace je velmi závažná. Projednána byla mj. možnost vyčištění a odvodnění potoka. Vše bude nutné řešit s firmami, které mají v daném oboru větší praxi. ZO pověřilo ing. Neumanna, ve spolupráci s místostarostkou obce, k řešení situace a očekává informace o vývoji situace na dalším zasedání ZO.

HISTORICKÉ DR(O)BEČKY

Povánoční číslo je prostě tak nějak věnované vzpomínkám na čas adventní a vánoční, na všechny společenské události spojené se svátky, které se nám už nepodařilo do prosincového zpravodaje „dostat“. Připomeňme si proto i jednu akci, která byla velice zajímavá a milá, ale bohužel 17.prosinec byl pro mnohé z vás spíše plný předvánočního shonu a na malé setkání s vinořským panem farářem Jančíkem tak nějak nezbyl čas.

V našich dr(o)bečcích vám alespoň prozradíme, co je to tajemné slovo, kvůli kterému vlastně myšlenka adventního setkání vznikla:

V loňském vánočním čísle jsme vzpomínali úryvkem z knížky paní Věry Adamcové „Přezletice od starých časů“ na babičku Šimáčkovou, která si v noci před Vánoce popletla čas a vstala a následně běžela (v domnění, že zaspala) na „roráty“ místo 6 hodin ráno, v půl dvanácté

v noci. Ony ty ručičky prostě byly ve stejné poloze a potmě nebylo zcela patrné, která je ta menší.

Roráty – zvláštní slovo a proč se tak vlastně jmenuje ranní mše? To bylo tak:

Při ranní mši v adventním čase před svítáním klečící kněz na stupni oltářním zpíval slova Iziášova „Rorate coeli desuper“ tj. Rosu dejte, nebesa, shůry. Názvy liturgií vznikaly podobně jako názvy například papežských encyklik; název dalo buď začáteční slovo z kapitoly o Iziášovi (jako v případě rorátů) a nebo to může být slovo poslední.

Roráty jsou specifickou českou podobou ranní mariánské mše a liturgické zpěvy, které tuto mši doprovázejí, jsou dle Wikipedie v evropské kultuře unikátní.

A pak, že se o Čechách říká, že je to národ neznabohů; vždyť zde máme ranní mši, která nemá v Evropě obdoby. LČ

Na slovíčko s...

Mikulášem

Konečně je po Vánocích, vydechne si mnohý z nás a spokojeně si třeba popláčá břicho, které se malinko po všech dobrotách zakulatilo. Nastal všední leden a s ním poklid všedních pracovních dní, který bude pro nás, běžné smrtelníky, trvat až do začátku adventu 2011.

Je však i osoba, které se tento klid vůbec netýká a hned po skončení večerního bilančování a nadílky 5.prosince mu začíná roční příprava na další 5.prosinec. ptáte se, kdo-pak to je? No přece ten kouzelný muž s dlouhým bílým vousem, biskupskou berlou a mitrou na hlavě – svatý Mikuláš.

Přeci jenom jsme využili chvílky po Vánocích a mikulášské nadílce, kdy má pan Mikuláš trochu klid, protože malí zlobivci si ještě stále pamatují na slib, který Mikuláš dává ohledně svého zlobení.

● **Dobrý den, pane Mikuláši. Musím Vám složit poklonu, jak báječně stále vypadáte.**

(přeci jenom je narozen na konci 3.století)

„Děkuji, snažím se. Musím ale říct, že už to není, co to bývalo. Hlavně ty mokré roky nedělají mým kloubům vůbec dobře, dokonce jsem si musel nedávno nechat vyměnit kolenní kloub. Už ale zase během jako rybička.“

● **Pojďme se vrátit o pár set let zpátky. Traduje se o Vás, že jste byl vždycky proslulý svou štědrostí, dokonce jste potřebným rozdával své dědictví po otci. To je v dnešní době věc zcela nevídaná.**

„Já si myslím, že by alespoň částečná štědlost, zejména ke svým blízkým, měla být v každém z nás. Kdybyste věděla, co já všechno mám ve své knize u nebeské brány zaznamenáno, prostě hrůza. Proto tak rád chodím večer 5.prosince mezi děti, které sice někdy zlobí a provádějí lumpárny, ale přede mnou a mojí družinou pak vždy slibují, že se polepší. Což se stane, ne sice hned, ale až vrostou tak určitě. Kdo by v dospělosti tahal holčičky za vlasy a nebo nenapsal krasopisně domácí úkol ... Škoda, že se nenaděluje i dospělým, kteří by slibovali, že nebudou krást, podvádět, bit svou vlastní ženu a děti, lhát svým voličům; můj seznam „hříchů“ je snad nekonečný.“

● **Kdy Vás napadlo, že Vás budou při nadílce doprovázet zástupci nebe, ale i pekla?**

„Nadarmo se neříká, že ve dvou se to lépe táhne. Kdybyste viděli ty naše nebeské anděly, respektive andělky ... Bohužel mi „nahore“ povolili jen jednu, protože já bych si byl vybral celý zástup. Ale zase mi přislíbili, že si

po pár letech můžu vzít s sebou na zem mezi děti zase nějakou jinou.

A čerti pak byli přizváni jako závaží na miskách vah, aby dobro i zlo chodilo po světě pěkně vyrovnaně.“

● **A která andělka byla nejhezčí?**

Mikuláš se odmlčí a lehce zasní. „Všechny. Ale vlastně úplně se špičce, jak se teď říká TOP, byla Lucka se svými blondatými dlouhými kudrnatými vlasy. Jen dát její tváří svatozář. Ale co to povídám, vidět jí přeci jako správný anděl měla. Je vidět, že Mikuláše vzpomínky na andělky trochu vyvádí ze světecké soustředěnosti.“

● **Letos potřetí byla mikulášská nadílka venku, protože dětí přibývá a sál není nafukovací. Jak jste nadělovali třeba v minulém století?**

„V Přezleticích jsme chodili dům od domu. A i když bych to asi neměl říkat, byla to docela legrace. Jednou se třeba tři kluci doma modlili tu dětskou modlitbičku Andělíčku, můj strážníčku. Klečeli u gauče a jen čert zazvonil řetězy, během vteřiny všichni tři zmizeli pod gaučem. Jiný kluk byl zase za hrdinu; ačkoliv sám měl strach, vyskočil a bránil koštětem před čerty své dvě mladší sestry. Málem čertům doslova vyprášil kořich. Další klučina se mrštně jako hadí muž

nasoukal do uzounkého prostoru v přívěsu, že ho pak museli rozebrat.

Mikuláš se najednou rozesměje. Jednou jeden z čertů šlápl před brankou do psího hovínka, které mu pěkně zůstalo na kopytku. Vešli jsme dovnitř, čert se svým kopytkem a najednou všude smrad. Malý klučina byl strachy bez sebe a máma mu povídá: „Ty si se strachy posral!“ Ale špunt se nedal a pevně řekl: „Já ne. To čert!“ a měl vlastně pravdu.“

● **Takhle byste Mikuláši asi mluvit neměli.**

„Ale co by. Smála jste se a já rozdvám i dobrou náladu; klidně celý rok.“

● **To je dárek jak se patří. Ještě poslední otázku: chodíte k přezletickým dětem vždycky pěšky?**

„Kdepak kdepak. Když nebyla velká zima a koník měl zdravá kopyta, přijeli jsme s andělkou za dětmi kočárem, doslova jako v pohádce. Mohli bychom jet i v saních, ale bohužel nikdy nebylo na silnici dost sněhu; na druhou stranu jsem ale rád, protože to bychom vypadali spíš jako Santa Claus se Sněhurkou a nebo dědeček Mrazíček s Nastěnkou. To by vypadalo, jako že lezeme kolegům do zelní. V mém věku je už důstojnější, že se najednou vynoříme ze tmy a pomalu přicházíme ke „svým“ dětem. Po předání posledního dárku se rozloučíme, děti už mají stejné oči spíš pro svoji nadílku a těší se domů až ji rozbalí, v podstatě už nikým nesledováni vykročíme zpátky do tmy a vracíme se všichni „domů“; tam kam kdo patří, do nebe či do pekla.“

● **Promiňte mi, ale Svatý Mikuláš a znáte televizního Mrazíka? To jsou věci.**

Smích „Musím jít přece s dobou, ne? Ale teď mne omluvte, musím už běžet, nějaká duše už čeká u nebeské brány. Na shledanou.“

Sotva jsem stačila říct díky a už byl pryč. Jako mávnutím kouzelného proutku po něm zbyla prázdná židle; jen ve vzduchu se ještě maličkou chvíli vznášelo cosi vánočně pohádkového...
LČ

Pohádka s více méně šťastným koncem

Již Karel Jaromír Erben ve své básni Štědrý večer popisoval zvyky hospodáře, který chystá vánoční nadílku všem svým zvířatům, velkým i malým. Každý z nás si báseň alespoň zčásti pamatuje a tak si nějak životem nese, že se štedrovecerní nadílka týká i zvířátek, zejména vlastních.

Jak si pak ale máme vysvětlit počínání člověka, který si určitě nějakou dobu říkal páníček, ke své skoro desetileté fenečce (v přepočtu na lidské roky spíše starší paní)? Ta chudinka dostala takovou „nadílku“, o které by se jí ani ve snu nesnilo. Na Hod Boží ji pravděpodobně její majitel vysadil na Horní návsí v Přezleticích a ujel...

Nejprve to vypadalo, že možná na svou holku jen zapomněl, že mu třeba v nestřeženém okamžiku před hospodou vyskočila z auta a řidič, třeba trochu společensky unaven, to nestačil hned zaregistrovat (i také situace se někdy stane a ve vzpomínkách nemusím chodit daleko od své rodiny. 😊 Trošku tomu nahrával fakt, že se fenka pohybovala mezi oběma hospodami, ale když se ani po dvou hodinách pro ni páníček nevrátil, bylo to jasné.

Ale co s ní? Venku mrzlo jen praštilo, všichni si užívají vánočních svátků pěkně v teple rodinného kr-

bu a chudák fenka venku mrzne, sama, smutná, opuštěná...

Naštěstí v Přezleticích platí, že „Když si nevíš se zvířetem rady, zavolej Ilonu Řachovou“. Rozběhla se neuvěřitelná akce – jednak pátrání v nejbližším okolí po možném majiteli, za druhé snaha umístit fenku do nějakého útulku, kdy by měla alespoň tu trochu péče a hlavně lásku. Nikdo si neumí představit, co dá po Vánocích za práci sehnat pro opuštěného pejska místo v útulku, jaká byrokracie nastupuje, zvláště chcete-li dát pejska ze Středočeského kraje do Prahy. Tady vstoupil do celé záležitosti pan doktor Šťastný z Čakovic, který fence dokázal najít místo v trojském útulku (podotýkám, že zde neuspěla ani paní starostka se svou mocí úřední; naopak jí její funkce spíše přitížila).

Tak hurá, fenka už je v teple a někdo se o ní postará. Jenže ouha. Dejme slovo paní Štěpánce Plaché z trojského útulku: „Fenečka přestala mít zájem o jídlo a byla zalezlá v koutě. Zřejmě ještě k tomu ohňostroj na závěr roku vykonal své. Jelikož byla tetovaná, byl kontaktován příslušný klub a ten zase dal vědět její chovatelce. Ta však o ní nejevila zájem a s tím, že nemá žádnou evidenci o kupujících vše skončilo.

Nikdo pejska nehledal, nikdo nikde nedal oznámení o ztrátě.

Protože máme stejné plemeno (Nova Scotia Duck Tolling retriever neboli Toller či Tollerka), kterého je u nás zatím velmi málo, začali jsme se o její osud zajímat a rozhodli se, že to tak nemůžeme nechat. Začali jsme psát a volat na Místní a Obecní úřady v celém okolí Prahy (i k Vám) Středočeského kraje a následně i veterinární ordinace v tomto okolí. Ptali jsme se v pražském registru, zkoušeli i centrální evidenci, ptali se na Veterinární správě...nikde o ní nebyla zmínka. Po tomto jsme hledání původního majitele ukončili a začali napak hledat nového. Vše bylo však ztíženo věkem fenečky a její neúplnou zdravotní kondicí.

Nakonec se dobrá věc podařila. Našli jsme ji nového páníčka, který ji bude mít rád. Má okolo sebe samé hodné lidi, krásné místo se zahrádkou. Úplně ožila a určitě ještě přinese plno radosti všem.“

Taky vám teď naskočila husí kůže? Mně rozhodně jo. Naštěstí pro Tollerku její strastiplné vánoční svátky už skončily a snad „dožije“ svůj psí život obklopena skutečnou láskou.

A zazvonil zvonec a pohádkového příběhu je konec.
LČ

SPORTOVNÍ NOVINY

Hanspaulská liga

Tým Přezletice SK RSC ve svém posledním zápase sezóny potvrdil svou skvělou střeleckou formu a tým Gremio rozstřílel 6:1. Definitivně si tak pojistil druhé, a zároveň postupové místo, ve skupině 7F. Náš tým skončil jen o bod za vítězným družstvem SAS fans; na rozdíl od nich ztratil bod za 1 prohru. 10 vítězství je skutečně skvělý výsledek, který je ještě umocněn suverénně nejvyšším počtem vstřelených gólů v této skupině – 62.

Veteráni Přezletice SG ve skupině 4B skončili na 5.místě; v 11 kolech uhráli 7 vítězství, 1 remízu a třikrát prohráli. I když nebyli tak úspěšní jako tým SK RSC, přesto fotbal hrát umí – což dokazuje i hostování některých veteránů mezi mladými. Takže se můžeme klidně zeptat: Kdo vlastně postup do vyšší soutěže týmu SK RSC zajistil?

Stolní tenis

V okresní soutěži máme zastoupeny týmy ve všech třídách – v třídě první náš tým „B“ přešel do letošního roku na 7.místě tabulky; se soupeři „pod sebou“ vyhrávají např. 16:2

nebo 15:3, podobným výsledkem ale zase prohrávají s týmy „nad sebou“.

Na stejném (7.) místě je i ve třídě 2. Družstvo „C“. Výsledky jsou podobné jako v „běčku“; přesto se týmu podařil jeden skutečný majstrštyk – v 6.kole dokázali remizovat s vedoucím týmem Líbeznice 9:9.

Nejlépe si vede „Děčko“ ve 3.třídě. Do nového roku vstoupilo na krásném 3.místě, a to jejich skupina má o dva celky více (tj.12) než týmy B a C.

Krajská soutěž má přezletické zastoupení v 2.třídě skupina B. Družstvo A zde nedosahuje takových výsledků, jaké by se asi před sezónou přálo, protože se pohybuje na tzv. chvostu tabulky pouze se dvěma výhrami. Jednu z nich tým získal v 8.kole nad (v té době) posledními Kosmonosy a v kole 11. nad Bělou p.Bezdězem. Ani tato výhra nepomohla našemu mužstvu k vyšším příčkám, ba naopak; tým je bohužel aktuálně na posledním sestupovém místě.

Popřejme našim borcům lepší start do odvetných utkání a držme jim palce, aby se dokázali odrazit ode dna tabulky a ve finále nehrát o záchranu v soutěži.

PŘEZLETICE V OBRAZECH

Tak a je to. Ještě vyfrézovat pařezy a můžeme zasadit nové stromy.

Tohle sice není povánoční zimní idyla, ale malá ukázka pracovních podmínek „našich“ kluků, kteří dobrovolně vzali na svá bedra první, a často i konečnou, pomoc při poruše čerpadla.

Přišla první obleva a voda nás doslova ničí ze všech stran. Věřte nám, že zastupitelé hledají všemožné cesty, kam vodu z luk, ale hlavně ze sklepů, odvést.

Malá vánoční galerie u paní Schneiderové - vlastnoručně háčkováný Betlém i ozdoby na stromečku.

Zloději, zloději, co po světě chodí... rýmuje se v praštaré říkačce. Jenže oni opravdu chodí a před jejich nenechavými prsty se neschovaly ani figurky z našeho betléma. Svatou rodinku opustil „ten černej vzadu“ a o ruku přišel jeden pastýř. Doufám, že poberta přijde o tu svou! Ony ty středověké zvyky měly něco do sebe.

Během dvou dnů byly Přezletice pod sněhovou peřinou. Na rozdíl od jiných, naši „domácí silničáři“ nezaspali a s dostupnými prostředky dělali, co mohli.

Kdo to ví, odpoví, odpoví mi na otázku, kdo to ořezal?

Takhle to mohlo vypadat celý advent a Vánoce - byl by sníh a svítila by nová vánoční výzdoba na Dolní návsi.

Přezletice ještě trošku ve slovech

•••
Silvestrovský požár v Zahradní ulici se našťastí obešel bez vážného zranění a snad i škody. Jen chudáka hasiče kousl do ruky pes, kterého chtěl hasič během hašení uchlácolit. Pes měl jiný názor.

•••
Při prosincovém náledí se i Vánořská stala jedním velkým kluzištem, na kterém doklouzala i 302 - doslova nám ulici zašprajcla a další linka vysadila své pasažéry u vinořského hřbitova. Kdo uměl dobře balancovat, ten se mohl ve Vánoři odrazit, případně nazout brusle a... dofrčel až do Přezletic.

•••
Svítil, nesvítil, svítí, nesvítil, svítí, nesvítil, Co je to? (Veřejně osvětlení)

A jak mi říkal pan hostinský: Tady máte tu vaši perličku na závěr!

Přezletičtí sportovci v roce 2010

Začátek nového roku je ideální čas pro nahlédnutí pod pokličku sportovních úspěchů Přezletáků všech věkových kategorií. Moc se omlouvám, že ve výčtu úspěchů bude jistě mnoho našich sportovců chybět, ale bohužel mám jen velmi omezené zdroje informací a v podstatě jen náhodou se dozvím třeba o staronovém Mistru republiky nebo vítězi turnaje apod.

Protože si skutečně myslím, že všechny úspěchy zaslouží postavit na piedestal, prosím touto cestou o získání dalších jmen do mé sportovní databáze. Děkuji.

• Atletika

Lehká atletika je označována jako „královna sportu“ a přední místo v ní určitě zaujímá vícebój, v našem případě sedmibój. Tuto nelehkou disciplínu si vybrala pro svůj další trénink ve sportovním klubu Olymp Praha patnáctiletá Veronika Slunéčková; předpoklady k tomu jistě má, protože loni obhájila titul „Sportovec roku“ vnořské základní školy. Nyní opustila žákovské kategorie a jako studentka střední školy si skok do výšky, ve kterém dosahovala „pódiových“ umístění v rámci závodů základních škol, rozšířila nejprve o „ploty“ (běh přes překážky) a nyní o dalších 5 disciplín, ze kterých se skládá ženský atletický sedmibój.

Držíme naší nadějně atletce palce, ať se jí i nadále daří dosáhnout dalších sportovních úspěchů.

• Badminton

Díky vybudování nové tělocvičny vnořské základní školy, která je v podstatě sportovní halou, rozrostla se i nabídka sportovních kroužků. Jedním z nich je badminton – nejlepší hráči jako např. Martina Doskočilová se stali členy sportovního oddílu Sokol Meteor Radotín, za který hrají pražskou soutěž. Mezi nimi jsou jistě i přezletičtí žáci, o kterých se určitě brzy dozvím. Hodně úspěchů všem.

• Basketball

Ačkoliv v pražských soutěžích nemá zastoupení přímo přezletický tým, přesto si zaslouží pozornost i 3 přezletické hráčky (Lída Červínová, Bára Hartová a Kristýna Jedličková) trojského klubu s příhodným názvem Trojské kobyly, které si v loňském roce vybojovaly postup z 1. třídy žen (tuto soutěž vyhrály) do Přeboru Prahy. Zde si ryze amatérské družstvo, ve kterém hrají třeba bok po bok máma s dcerou či teta s neteří, drží pěkně 6. místo ve středu tabulky. Doufejme, že si svou pozici mezi poloprofesionálními mužstvy nejen udrží, ale dovolí-li jim to zdraví, vrátí se třeba i na místo čtvrté.

• Fotbal

PODZIM 2010 v Hanspaulské lize přinesl družstvu RSC Přezletice postup ze skupiny 7F do soutěže o „číslo výš“ a novou soutěž JARO 2011 tak zahájí ve skupině E. O hodnocení jsme požádali kapitána týmu Lukáše Kubelku:

„Náš tým tvoří jednak kluci z Přezletic, jmenovitě kapitán mužstva L. Kubelka, dále J. Šiller, D. Janura, P. Pokorný, L. Slavata a M. Budař. Ostatní hráči pocházejí většinou z okolních vesnic. Všichni se dobře známe, takže se skvěle doplňujeme, a to nejen na hřišti.“

Sezónu jsme zvládli bravurně, zaznamenali jsme 10 výher a pouze jednu porážku, a to od vítěze naší skupiny mužstva SAS Fans. Cílem bylo postoupit. To se nám podařilo, takže můžeme hodnotit skončenou sezónu jako velice úspěšnou. Dařilo se nám především v útočné fázi, kde jsme nastříleli úctyhodných 62 gólů v 11 zápasech. Náš nejlepší střelec P. Pokorný zaznamenal 16 gólů a byl vyhlášen druhým nejlepším střelcem soutěže. Rovněž můžeme být spokojeni s předvedenou hrou, kolikrát naše rychlá kombinační hra připomínala hru kočky s myši smajlík.

Největší problém znamenala pozice brankáře, za celou dobu se na tomto postu vystřídal několik odvážlivců, kterým patří velká

poklona. Pro nadcházející sezónu je brankářská pozice vyřešena, rovněž jsou v jedné příloze několika hráčů s cílem zkvalitnit náš stávající kádř.

Velké díky patří hráčům z řad veteránů, kteří nás nenechali na holičkách a vždy, když jsme měli problémy se sestavou, neotáleli zaskočit a doplnit tak náš tým pro důležité zápasy.

Co říct na závěr... Hlavně bych chtěl poděkovat celému týmu za jejich soudržnost a morálku a vytyčit si další cíl pro jarní sezónu, a to je rvát se o postupové příčky znamenající postup do 5. ligy v Hanspaulce. S naší touhou a vůlí po vítězství máme dobře nakročeno...“

S výše uvedenými slovy nelze než souhlasit. Doufejme, že „naši hoši“ díky svému postupulepší i přístup k pozápasovým tiskovým konferencím, pořádaných v jejich základně v Hospodě Na náměstí a tamní šéf nebude muset hodnotit jejich sezónu trochu odlišně od nadšených ovací kapitána Kubelky. Citujme proto Jardu Černého (na soupisce týmu SG) v odpovědi na náš dotaz, jak hodnotí přezletické fotbalisty: „Je to s nimi čím dál tím horší. Ale úplně nejhorší je, že zanedbávají tiskové konference po zápase.“ Aby však jeho odpověď nebyla ryze negativní, doplnil ještě perličku na závěr – ze zdi sundal 32. číslo NEI Reportu s fotkami z oslav postupu našich borců v Hanspaulské lize (viz Přezletice v obrazech).

• Americký fotbal

V loňském roce jsme vám představili Pavla Klemše, který získal juniorský titul Mistra republiky v tomto pro někoho možná nezvyklém sportovním odvětví. Jeho tým Prague Lions Jun. v roce 2010 titul opět obhájil, Pavel Klemš však již loňskou sezónu hrál za tým mužů, jeho datum narození ho posunulo o kategorii výš a mezi juniory se nevešel o pouhé 4 dny!

Pavel Klemš

Škoda. Ovšem mezi řečí jsem zjistila, že tento titul obhájil jiný Přezleták, na kterého jsme loni nějak zapomněli – Matěj Bolek. Gratulujeme mu k oběma titulům.

To však není všechno, protože oba „borci“ se svými výkony probojovali do národního týmu, kde se na základě svých testovacích výsledků prosadili do užšího výběru a sehráli i přípravné zápasy např. se Slovenskem, které by měly prověřit výkony „fotbalistů“ pro nadcházející Mistrovství Evropy. Držíme oběma palce, ať dokážou rozšířit tituly Mistra republiky třeba o titul Mistra Evropy.

Mazáci ve Veteránské lize (Petr Dufek, Jiří Horálek, Tomáš Říha, Josef Slunéčko, Libor Slavata a Jaroslav Urban) si užívali na podzim fotbalu pěkně ve středu tabulky skupiny 4B, kterou zakončili na 5. místě. Ale nás, všechny přezletické fandy sportu, může u srdce hřát fakt, že i borci za Staré gardy dokážou vystoupit z poklidných vod veteránské ligy a svým výkonem pomoci „mladým“ k vysněnému postupu.

Proto sportu zdar a fotbalu zvlášť.

● **Klasickou ligu kopané hrají v Přezleticích spíše ročníky mladší, a to na žákovské**

zleva: Standa Pištěk, David Milota

a dorostenecké úrovni. Jan Pokorný, který hájí barvy Viktorie Žižkov na postu záložníka, a v dorosteneckém Přeboru Prahy pomohl svému mužstvu v loňském roce k pěknému 2. místu. V letošním ročníku přezimuje tým na místě třetím s malou bodovou ztrátou na vedoucí tým. Držíme proto palce, aby se tým dokázal poprat i o vedoucí místo tabulky. Druhým zástupcem tohoto klubu je Lukáš Myška, který hraje na postu obránce či záložníka za starší žáky v Divizi C. Jako většina místních fotbalistů začínal v satalickém fotbalovém klubu, ale na základě svých dobrých výsledků přestoupil nejprve do klubu ve Staré Boleslavi a po absolvování Letní fotbalové školy Radka Bejbla přestoupil do žákovského mužstva Viktorie. Další výkonnostní postup mu zhatila loňská zlomenina nohy, což mohlo být i příčinou umístění družstva na chvostu tabulky. V letošním ročníku si tým drží 5. místo, a proto přeje Lukášovi hlavně hodně zdraví.

Zpátky do FC Satalice. David Milota v loňské sezóně slavil vítězství v 2.B třídě starších žáků Přeboru Prahy a jako úspěšný levý obránce je velmi platným hráčem v letošním ročníku, tentokrát již 1.A třídy. Tým se drží po podzimní části ve středu tabulky a po prvním „otukání“ si vyšší soutěže může tým, bude-li mít i nadále kvalitní obranu, bojovat o příčky vyšší. Druhý vítěz Standa Pištěk pomohl jako kapitán mužstva k postupu starších žáků do

• Jezdeckví

Druhý březnový pátek proběhne na pražském Žofíně již osmý galavečer, na kterém budou vyhlášeni vítězové soutěže „Český kůň roku 2010“, a to v kategoriích kůň i jezdec. V letošním roce byly první kategorie rozčleněny podle jednotlivých soutěží Mistrovství ČR, čímž bude vyhlášen i vítěz kategorie Skoky – mladší junioři. Mezi deseti nominovanými, z nichž vybere vítěze odborná porota, je i Dagmar Neumannová. Kromě vítěze určeného porotou složenou z řad trenérů i funkcionářů jezdeckého sportu, bojují jednotliví nominovaní i v sms soutěži Jezdecký tip roku, kde mohla hlasovat laická veřejnost (bohužel toto hlasování bylo ukončeno k poslednímu lednu a tudíž jste vy,

Dagmar Neumannová

čtenáři našeho zpravodaje, už nemohli poslat své mladé sousedce případný hlas). Přesto budeme jistě všichni i na dálku v březnu držet palce dobrému, nejlépe vítěznému, umístění Dagmar Neumannové, řečené „Adélky“ (co ještě nevečeřela, protože když byla u maminky v bříšku, tak měla pořad hlad).

vyšší třídy, sám ale již postoupil o jednu věkovou kategorii výš; letošní rok bude bojovat tento střední záložník nikoliv o přední příčky, ale bohužel o udržení v 1.A třídě mladšího dorostu. Po podzimní části jsou zatím poslední bez jediné výhry, ale vzhledem k tomu, že tuto soutěž hrají sataličtí letos poprvé a v kádru je jen 7 dorostenců a zbytek týmu doplňují starší žáci (včetně Davida Miloty), nelze se horším výsledkům vlastně ani divit. Naše redakce přesto věří, že Standa jako správný kapitán zavele do útoku a jaro přinese konečně body za vyhraná utkání.

• Lední hokej

Minižakovskou pražskou soutěž hraje za HC Letci Letňany Matěj Lev Hart, který se tomuto náročnému sportu věnuje skutečně od

Matěj Lev Hart

• Sportovní střelba

Jediná přezletická zástupkyně v místním střeleckém oddíle Kristýna Slavatová mohla být malinko zklamána loňskou, zejména venkovní, sezónou. Ani při Velké jarní ceně Přezletic nedosáhla svých předloňských umístění – důvodem byl pravděpodobně přechod na nový typ malorážní zbraně. Po návratu pod střechu ke vzduchové pušce se ale našťastí karta obrací a Kristýna se vrací na medailové pozice. Přejeme hodně dalších úspěchů a pevnou vůli překonat i možné přechodné nezdary.

V letošním roce se vrátil do nejvyšší celostátní ligy Jiří Novák. Trénink sice zahájil už v roce 2009, kdy po pár letech pauzy se školou i zaměstnáním zjistil, že mu střelba tak nějak chybí, ale teprve po roce přípravy mohl

dokončení na straně 12

Přezletiční sportovci v roce 2010

dokončení ze strany 11

postoupit do celostátní soutěže. Ve výsledcích se sice pohyboval na průměrné úrovni, ale všichni víme, že bez práce nejsou koláče, v jeho případě medailová umístění, na která byl zvyklý z dorosteneckých a juniorských kategorií, a to i těch reprezentačních; „vše je o přístupu a velké dřině“ říká trenér Jiří Novák. Držme mu palce, aby se už v letošní sezóně dokázal vrátit na přední místa celostátní soutěže.

• Squash

Tento relativně mladý sport si získává stále více příznivců, takže nějaké najdeme i v řadách Přezletáků. Na závodní úrovni mládežnických kategorií hrají Marek a Filip Ederovi v letňanském týmu Modrý svět, další „squashista“ Vojta Lev Hart se účastní turnajů ve své žákovské kategorii a k naskočení do vrcholových soutěží se teprve chystá.

• Stolní tenis

Ve vinořské sokolovně má základnu přezletický ping-pongový tým, který je složen z rodilých Přezletáků. Přestože se mnozí přestěhovali více či méně daleko od rodné vsíky, zdravé jádro a opory jednotlivých týmů zejména okresního přeboru však v Přezleticích zůstaly. O hodnocení jsme požádali Radka Sluněčka (nyní VINOŘÁKA):

Jiří Horálek hraje za "B" tým I.třídu okresního přeboru a v letošní sezóně, která je právě v polovině. Jeho bilance je veskrze pozitivní: z 29 odehraných zápasů má 20 výher a jen 9 proher. Martin Macho hraje za "B" tým I.třídu okresního přeboru a má bilanci 13 výher a 5 proher z 18 odehraných zápasů. Oba dva v podstatě patří k základním hráčům celého oddílu už po několik let... a kdyby měli více času, odehráli by další zápasy i za "A" tým, za který v letošní půlsezoně ještě nenastoupili.

V týmu „D“ hraje ve III.třídě okresní soutěže Pavel Macek a z 32 odehraných utkání má na svém kontě 19 vítězství a 13 porážek.

• Volejbal

I tento sport má v Přezleticích obhájece mistrovského titulu. Jakub Červín dokázal se svým žákovským týmem ČZU Praha obhájit titul Mistra ČR. Tentokrát byl finálový turnaj velmi adrenalinový a samotný finálový zápas s brněnským celkem rozhodli Pražáci až v nervy drásajícím třetím tiebreakovém setu. Jakubovi jen o fousek utekl pohár pro nejlepšího útočníka ČR „The Best Spiker“, shodou okolností to bylo o hlas jeho vlastního trenéra. Přesto si zajistil svým výkonem místo v reprezentaci Kadetů ČR; bohužel vlekli zranění ramene nedovolilo Kubovi naskočit jak do extraligové soutěže kadetů, tak reprezentační kvalifikace na ME. LC

Ani malí ani velcí

si nedovedou představit Vánoce bez televizní pohádky nebo pohádkového seriálu s krásnou princeznou v ještě krásnějších šatech. Třeba nemá vždycky tak úplně krásnou i duši, jako kupříkladu princezna Xenie z Arabely, ale zase na druhou stranu kolik z vás může říct, že si s touto princeznou v dětství v Přezleticích hrál a nebo později do ní byl třeba i zamilovaný. Časová vytiženost před Vánoci nedovolila Xenii, Dádě Patrasové, si k nám zaskočít Na slovíčko... třeba se to podaří příští rok, ale co vymyslet „náhradního“, když ty pohádky k Vánocům tak patří. Někteří jsem něco před svátky četla, něco o koni Juráškovi, komparzu v pohádkách... co to jen bylo?

Dojďte s námi

Mám to! Nebudete to sice úplně pravá princezna a princ z filmových titulků, ale vlastně skoro jo, vřdyt oba měli stejné šaty jako Princezna z diamantových skal a princ Jaromír či Jaroslav v pohádce Třetí princ. Libuška Šafránková ani Pavel Trávníček to sice nebudou, ale kdo pohádku zná, ví, že princové i princezny byli dvojčata a častokrát se vyskytovali ve stejném záběru. Jak je to možné? Měli přece své dubléry. A nebyli to obyčejní dubléři, ale koňari každým coulem, kteří zaskakovali za oba herce v těch nejkrásnějších jízdách v Adršpašských skalách.

Takže prosím seznamte se s princeznou alias Ilonou Neumannovou a princem neboli Cyrilem Neumannem:

■ **Jaké to bylo? To je sen každé malé či větší holčičky jet na koni jako princezna po boku milovaného prince...** ☺

IN: „To vypadá možná v televizi, ale v reálu to bylo dost jiné. Ty krásné šaty byly dost těžké, nepoddajné, a když v nich máte jet na koni a na dámském sedle, tak to zase taková romantika nebyla. A mně jako studentce už ty princeznovské šaty tolik neřikaly, mě spíše tehdy zajímal přivýdělek z této brigády, asi jako každého studenta toužícího se osamostatnit. A že to byly někdy docela „tvrď“ vydělané peníze! (smích) ještě dnes mě při vzpomínce na natáčení pohádky Třetí princ bolí naražená žebra a o skálu sedřená noha. Pan režisér Moskalyk zásadně požadoval jízdu tryskem. Co si přesně pod tímhle slovem mezi skalami v Adršpašchu představoval, to myslím nevěděl ani on, zřejmě strhující napětí, ale volal to na nás před každým záběrem na koních, ať se měl kůň šplhat do příkrého srázu a nebo vjet v plné

rychlosti za skálu, kde už žádná cesta nebyla. Romantické představy pana režiséra se dost podstatně lišily od možnosti provedení; a abych vůbec mohla ten krátký, o to však prudší, sráz vyjet, musela jsem si na dámské sedlo sednout obkročmo, což naštěstí pod šaty nebylo vidět, ale zase to bylo strašně nepohodlné. A ve finále i hodně bolavé, protože jsem se při jízdě do kopce musela naklonit dopředu a tam byl hák na nohy pro sezení bokem... Moje žebra si to pamatovala ještě hodně dlouho. A vlastně i ten chudák koník, protože ten krpál se prostě až nahoru vyjet nedal a musela jsem ho těsně před skončením záběru otočit zase dolů, aby to neskončilo úrazem, což bylo dost „drsné“ jak pro mne tak pro koníka.

■ **A jak jste si natáčení užíval vy, princ Jaromíre a Jaroslave v jedné osobě?**

CN: „Bral jsem tu práci podobně jako Ilonka, příjemný studentský přivýdělek. Protože v té době bylo jezdeckví stále takový

buržoazní sport, nebylo ani moc klubů a jezdců se mezi sebou navzájem znali. Můj tatínek vedl jezdecký oddíl s názvem ČS Film Praha a dobře se znal i s panem Michálkem, který měl na Barrandově výběr vhodných koní do filmů. My oba byli členy tohoto oddílu a protože jsme typově odpovídali oběma hercům, vybrali si zrovna nás dva. A teď si vzpomínám, že jsem si dokonce vydělal i více peněz, protože přeci jenom oba princové byli v záběrech víc než princezna.“

V ten moment vstupuje do povídání svého muže naoko rozhořčená paní Neumannová: „A to bylo pěkně nespravedlivé! Já měla při natáčení daleko nebezpečnější momenty, já musela jezdit mezi průrvami, zatímco Cyril seděl zády ke kameře při hostině nebo rozhovoru obou princů.“

CN: „To je pravda, že některé scény měla moje žena více než na hraně. Vzpomínám si, jak pan režisér nutil Libušku Šafránkovou, aby přešla na koni mezi dvěma průrvami, z nichž jedna byla spíš devítimetrová propast. Že to prostě přejede a hotovo. Libuška to pořád odmítala, že se přeci tady nezabije, že má malé dítě atd. Kdepak pan Moskalyk, když se jednou k něčemu rozhodl, tak s ním nepohnuli ani párem volů. Ale „holky“ našly řešení - vedle v lese se tajně převlékly a v šatech princezny tuhle nebezpečnou scénu zahrála Ilonka. Vstupuje paní Neumannová: „Fakt jsem se bála, bylo to nebezpečné a zbytečně riskantní“. Nejlepší na tom bylo, že si té výměny pan režisér nakonec vůbec ani nevšiml a všude pak Libušku chválil, a že prý kolem toho nemusela dělat takový humbuk.“

■ **Princ se do Princezny z Diamantových skal zamiloval hned, jak uviděl její obraz. A jak to bylo u vás, skoroprincezny a skoroprince?**

IN: „Tak to si pamatuju úplně přesně, to žádná romantika nebyla. Naopak mě Cyril při našem prvním setkání dost naštvál.“

CN: „Ale, nepovídej?“

IN: „Bylo mi necelých 17 let (ideální věk, kdy si princezny hledají prince) a už jsem nějakou dobu jezdila na koních na Břevnově, kde byl takový malý jezdecký oddíl. Ani ne tak oddíl, jako spíš pár stájí s koňmi, o které jsme se starali a pak na nich i jezdili. Jenže jsme toto místo z důvodu výstavby museli opustit a koně jsme přestěhovali na Pohořelec, do areálu bývalé vojenské jízdárny, kde už nějakou dobu působil oddíl ČS Film Pra-

nebylo, ono vlastně nebylo ani moc koní, protože díky „naší vládnoucí proletářské třídě“, díky násilné kolektivizaci zemědělství

Ilona Neumannová

do pohádky

ha. Vidím to jako dneska – hřebelcovala jsem ve stáji koníka, okolo byli další členové oddílu, když tu se ozvalo: „A tahle holka se jmenuje jak?“. Otočím se, vidím samolibě se usmívajícího Cyrila, syna trenéra, přišel mi nafoukaně, tak jsem mu já, nováček ve zdejších stájích, odpověděla: „Pro tebe nejsem žádná holka“ a odkráčela jsem středem.

CN: „Tak to si vůbec nepamatuju.“

■ **Takže žádná láska na první pohled. V některých pohádkách také musí princ usilovat déle o princeznu nebo dokonce bojovat se sokem.**

IN: „To jste se docela trefila, protože mně se víc líbil Cyrilův kamarád. Teď je právník ... smích

■ **Láska ke koním vás oba očividně spojila na celý život.**

CN: „S tím se nedá než souhlasit. Oba jsme studovali tzv. „hnojárnu“, já byl sice o ročník výš, ale pak jsem díky nějakému natáčení nějak školu nestíhal a k Ilonce jsem propadl. Dostudovali jsme, vzali se, máme dvě děti a abychom zůstali v duchu pohádek, budeme, doufám, žít spolu šťastně až do smrti.“

■ **To by sice mohla být pěkná tečka za tím naším povídáním, ale já bych se ještě vrátila ke koním, tam, kde vás většina našich občanů vidí nejčastěji. Jak jste se k nim dostali?**

IN: „U mne to bylo přes kamarádku, která mne vzala do břevnovských stájí a já koním naprosto propadla. A po seznámení s Cyrilem jsem se vlastně od nich neodloučila.“

CN: „Já jsem se narodil do koňarské rodiny. Tatínek Přemysl dlouhá léta vedl oddíl ČS Film Praha, kde působil i jako trenér. Jak jsem již zmínil, moc jezdeckých oddílů u nás

skončilo na jatkách na 300 000 valachů, hřebců a klisen. Byl to krutý trest pro sedláky, kteří opatrovali své koně jako oko v hlavě a mezi jejich hospodářskými zvířaty měli skutečně výsostné postavení. Tím, že jim vzali koně, se snažili vynutit jejich poslušnost, ponížít je, na koně byl vždycky každý hospodář hrdý; kromě toho tím dokázali po válce nakrmit spoustu „hladových krků“. V 70. letech byl náš stát skoro bez koní.“

Jen díky pár skvělým lidem, jako byl např. můj děda, který založil jezdecký oddíl ve Staré Boleslavi v Hluchově, a mému tatínkovi, který se jim věnoval při své práci ve fabrice a jako novinář (ačkoliv nemohl žurnalistiku dostudovat) o nich pak i psal, nezůstalo „koňnění“ jen vzpomínkou. Já jsem měl to štěstí, že jsem mezi koňmi vyrůstal od mala.“

■ **Zůstalo tedy jen málo koní. A jak to bylo s výstrojí?**

CN: „Něco málo zbylo po armádě, ale to časem rozpadlo. Já sám jsem se ještě stihнул „vyučit“ u úžasného sedláře pana Roubala a ve vlastní dílně jsem šil uzdy, postroje, dokonce i celé sedlo. Po revoluci jsem si dokonce otevřel obchod s jezdeckými potřebami. Vydrželo to tak 10 let, než na trh pronikli ostatní sedláři s levným strojově vyráběným zbožím.“

Tak jsem byl rád, když mě při rekonstrukci Ctěnického zámku oslovil tehdejší ředitel PIS (Pražská informační služba – pozn.red.), jestli bych tam nedělal stavební dozor při rekonstrukci starých stájí. Skvělé místo na zámku bylo pro nás důvodem účasti ve výběrovém řízení na provoz jezdeckého areálu. A tak vznikla naše Jezdecká společnost Ctěnice.“

IN: „A tak jsme pro změnu budovali další jízdárnu a veškeré zázemí pro koně. Prošli jsme toho s koňmi skutečně hodně; ze Střemovky se stěhovali na Pohořelec a protože tam jsme byli jenom provizorně, budovali jsme jízdárnu ve statku Bulovka v pražských Jinonicích. Vše jen svépomocí. Dokonce nám tehdy hodně pomáhal i herec Jan Hrušínský, kterého jsme učili jezdit, a tak koním v té době propadl, že s námi strávil hodně volných chvil a leckdy pomáhal i s tou nejtěžší prací.“

■ **Herec Jan Hrušínský hrál prince v další úžasné pohádce „Jak se budí princezny“. Tam už jste nehráli?**

Neumanovi: „Tam už ne. Pohádka Třetí princ byla vlastně jediná pohádka, kde jsme si

Cyril Neumann je vlevo

takhle bok po boku zahráli. Pak už jsme byli jen v komparzu v pár inscenacích ČT jako Dekameron nebo Dům Na Poříčí a sem tam v nějaké reklamě. Potom jsme s „hraním“ skončili, protože pan Michálek si vybudoval svůj vlastní filmový jezdecký oddíl. Třetí princ byl vlastně pro nás takovou VIP prací (smích), na kterou budeme pořád vzpomínat. Strávili jsme v Adršpašských skalách s koňmi docela dost dní a v mnohých chvílích jsme pro koníky byli takovým záchranným lanem, takovou jistotou, že se na nás můžou spolehnout, že tam jsme s nimi. Vzpomínáme si na jednu obzvlášť pro koně nepřijemnou scénu:

Koni prince Jaroslava (skoro pohádkovou shodou okolností se jmenoval Bajaja) nedělaly vůbec dobře skalní výšky. Při natáčení poslední scény závodu princezny a prince v Diamantových skalách se oba setkávají na koních na maličkém prostranství před skálou. Jenomže pod nimi byl velký sráz a Bajaja nechtěl v klidu stát a jeho nervozita se přenášela i na koně princezny. Naštěstí byl hned vedle malinký příkop, kam jsme si oba lehli a na koně jsme mluvili, občas jsme jim strčili pamlsky a snažili se je svými hlasy chlácholit. To se nám skutečně podařilo, oba koně se uklidňovali a pan režisér zavolal KLAPKA! My promluvili na koně a ti se na nás koukli. A bylo po záběru.“

A po našem pohádkovém povídání také. Domluvený čas utekl jako voda a naši „královští manželé“ museli vyrazit do práce. A kam? No přece za svými koňmi do Jezdecké společnosti Ctěnice. LC

Jak jsme slavili adventní čas a vánoční svátky

Blížící se Vánoce se neomylně připomínají první adventní nedělí; letošní (vlastně spíš loňská) připadla na 28. listopadu. Následující víkend patřil jednak Barborkám, které slaví svůj svátek 4.12. a jejich jméno je hlavně spjato s řezáním nejlépe třeshových větviček, které mají na Štědrý den rozkvetat a podle dávných zvyků tak zajistit mladé dívce to, že se do roka provdá. Pro většinu z nás je to další hezký zvyk, který k Vánocům neodmyslitelně patří. V Přezleticích se ale k Barboře váže i jeden soukromější zvyk, protože svatá Barbora, známá spíše jako ochránkyně horníků, je patronkou i pokrývačů – už 15 let zve pan Špánek své přátele do hospody Na Náměstí na malou oslavu ve jménu patronky Barbory.

● A přichází prosinec pátý a s ním Mikulášská nadílka. Již druhý rok se konala pod širým nebem u vánočního stromčeka na prostranství před Obecním úřadem. Vzrůstající počet malých dětí v obci vlastně organizátory donutil hledat větší prostor, protože již pár let praskal společenský sál ve švech. Skoro divadelní představení, kdy je na scéně pohádkové peklo i nebe, je skutečně kouzelnou kulisou pro malé nezbedníky, ale i ty hodňoučké. Přesto i na jejich tvářích se zračil strach a úcta před bělovousým Mikulášem, který má ve své knize zaznamenané všechny, i ty nejmenší lumpárny. Občas tekly trošku slzičky, občas se raději robátko v náručí maminky od Mikuláše odvrátilo a snažilo se dělat, že tady vlastně vůbec není; většinou se ale našim „náměstíčkem“ linuly písničky či básničky s vánoční tematikou. I kluci-hrdinové byli tak trošku naměkko, když jim Mikuláš sáhl na nos, jestli malinko nelžou o tom, že už budou hodní.

Dárky se rozdávaly jeden za druhým, většinou „za písničku“. Škoda jen, že byla dost velká zima a ti nejmenší, na které se při nadílce ještě nedostalo, začali zimou i plakat a museli domů do tepla. Nadílku pak našli třeba za oknem.

● Před poslední adventní nedělí se ve čtvrtek 16. prosince konalo setkání s vinořským farářem panem Jančíkem, který si s námi přišel popovídat o všem, co nás zajímá z křesťanských dějin spojených s vánočním a adventním časem. Byla velká škoda, že přišlo tak málo lidí. Důvodem mohlo být datum, které se blížilo milovými kroky ke Štědrému dni a mnozí byli ve vánočním shonu, nebo malou účast ovlivnilo i počasí, protože po sněhové nadílce byly chodníky sice částečně uklizené, přesto hodně klouzavé. Málokdo by chtěl dopadnout jako paní Malá, která uklouzla na chodníku před vinořskou poštou; její pád se naštěstí obešel bez zlomenin, ale za takové podlitiny by se nemusel „stydět“ boxer, který dostal K.O. v posledním kole.

Přesto skoro dvě a půl hodiny si 8 Přezletáků povídalo

o vánočních zvycích, dozvědělo se i co jsou vlastně ty „roráty“ (o nich jsem se zmiňoval v článku o Posvícení). Nejvšetečnější a nejzvidavější byl pan Hanzlík, který svými „a proč“ získal spoustu odpovědí a nových poznatků. Musím říci, že mých pár setkání s panem farářem Jančíkem bylo velmi milých a jeho „civilní“ přístup i k velmi duchovním věcem dává zapomenout, že vlastně mluvíte s farářem. A i písni, které zpívá a zároveň doprovází na kytaru, by si mohl zazpívat každý, obzvlášť, byly-li by v angličtině. Vždyť přece spousta písní, tzv. gospelů či spirituálů, jsou vlastně o Bohu.

● Třetí adventní sobota se ve společenském sále nese ve znamení blížících se Vánoc; kdo si ještě nestihl pořídit třeba advent-

ní věnec nebo jiné vánoční ozdoby svého domova, ten si mohl přijít pěkně do tepla u našeho sálu vyrobil ozdob, co hrdlo a nápaditost ráčí. Pojdme si tu vánoční atmosféru zdobení užít v „přímém přenosu“ s hlavní organizátorkou Olinou Hanzlíkovou: „Společenský sál OÚ je příjemně vytopen, voní frantík“ a znějí koledy. Na pracovních stolech je vše připraveno. Jsou zde ukázky, vzorky a materiál pro vlastní výrobu, perníčky na ozdobení, včetně sladkého sněhového zdobení. A už

přicházejí první návštěvníci. Vybírají si materiál podle toho, co chtějí tvořit a zručné i méně zručné prstíky jen kmitají. Přesto, že dobrá desítka „skalních“ nedorazila, všechny pracovní stoly jsou obsazené. Nálada je vskutku vánoční, a když se v podvečer rozcházíme, každý si hrdě nese svůj výrobek domů. Velký dík patří paní Evě Patrasové za perfektní přípravu materiálu a vzorků a paní Marcelle Štěpánkové za napečené perníčky a za trpělivost s jejich zdobením. Samozřejmě díky i vám všem, kteří jste s námi to krásné předvánoční odpoledne strávili“.

● Skončila poslední „Zlatá“ adventní neděle, blíží se pátek a s ním tolik očekávaný

Štědrý den. Již třetí rok se hodinu před polednem scházíme u našeho obecního vánočního stromku na Vánoční sousedské zpívání, abychom si zazpívali naše známé koledy a vánoční písně. Jako tradičně přišla na Štědrý den obleva a za drobného mžení roztávaly na silnici poslední zbytky sněhu a zimní atmosféru dělaly místo sněhových závějí spíše potůčky blátivé vody. Přesto se opět do-

stavil skoro stočlenný smíšený sbor, který si propláchl hrdla buď čajem (nezletil) a nebo výtečným svařákem (plnoletí), aby ty

tóny zněly co nejlépe. Prozíraví muzikanti ve složení kontrabas (Dušan Hanzlík) a akustické kytary (Vladimír Pokorný a Míla Hanzlík) hráli rovnou pod střechem letní restaurace; a dobře udělali. Během půlhodiny zpívání se rozpršelo, vlastně spíš začalo lejt jako z konve, a pod obě střechy se namačkal celý sbor. Úžasné bylo, že skoro všichni zpěváci chtěli koledy dozpívat až do tradiční závěrečné Purpury, a nikdo neodešel domů dřív. Následně sousedské vzájemně si přání „šťastných a veselých“ doprovázelo bubnování kapek na kapuce či deštníky a ačkoliv počasí bylo spíše podzimní, vánoční atmosféru si odnášeli domů všichni, zvláště byla umocněna pravým „Betlémským světlem“. To bylo schováno celé zpívání pod střechem v lucerničce, přesně tak, jak nám jí dopoledne přivezl pan farář Jančík a každý, kdo měl zájem, mohl si světlo opatrně odnést domů. A chtěli skoro všichni.

Za rok přijďte zas, třeba i ve větším počtu a budeme společně doufat, že příští rok bude konečně pořádné vánoční počasí a rozsvícený stromeček se nebude ztrácet za deštivou clonou. LČ

----- inzerce -----

POHŘEBNÍ SLUŽBA
ČAKOVICE
ZDENĚK VÍTEK
SMUTNÁ

PROVÁDÍ

- pohřby do země
- kremační obřady
- církevní obřady
- vazbu věnců a kytic
- smuteční oznámení na počkání
- převozy zesnulých NONSTOP
- kompletní servis služeb

KANCELÁŘ:

Na Barikádách 774/6
Praha 9 - ČAKOVICE

Telefon: 603 861 635, 603 874 455
283 930 472, 283 930 475

e-mail: pscakovice@seznam.cz

www.pscakovice.cz